

Č. 623.

Chudinství (Čechy): I. * Rozhodnutí obce o způsobu chudinské podpory, jež příslušníku obecnímu má býti skytána, mohou býti přezkoušena nadřízenými úřady, jež mohou na místě chudinské podpory obcí stanovené naříditi i jiný způsob podpory (na př. místo opatření in natura podporu peněžní.) — II. Otázka účelnosti a vhodnosti určité chudinské podpory, jakož i otázka fyzické nebo hospodářské schopnosti obce tuto podporu plniti, jsou otázkami skutkovými ve smyslu § 6 zák. o spr. soudě.

(Nález ze dne 15. prosince 1920 č. 12.309.)

Prejudikatura: viz nál. č. 316 a 451.

Věc: Obec Čečkovice proti zemskému správnímu výboru v Praze o chudinskou podporu.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Okresní komise správní v Přimdě usnesením z 21. ledna 1920 čís. 1809/15 a) 5, uložila obci Čečkovickým, aby své příslušnici Anně B., bydlící u její matky v Praze, poskytovala podporu 20 K měsíčně počínajíc 1. srpnem 1919. Rozhodnutí to je odůvodněno tím, že Anna B., již obec Čečkovická dle usnesení svého výboru z 15. července a 28. prosince 1919 chce poskytnouti chudinskou podporu jen in natura, odeběře-li se do své domovské obce, potřebuje v nejvyšší míře péče a ošetřování, jež jí nyní poskytují matka a dvě sestry. Ty prý by měla nyní opustiti a jíti mezi zcela neznámé lidi, od nichž takové péče očekávati nemůže a kteří by se dívali na ni jen jako na břímě a dle toho s ní nakládali. Uvedená usnesení obecního výboru v Čečkovících nejsou ani k blahu Anny B., ani v zájmu obce.

Anna B. dle lékařského vysvědčení trpí po rachitidě zkřivením horních a dolních končetin a je k jakékoli práci úplně nezpůsobilá.

Odvolání stěžovatelčino z tohoto usnesení bylo rozhodnutím zemského výboru správního v Praze z 13. března 1920 č. 477/V zamítnuto ze správných důvodů usnesení okresní správní komise.

Ve stížnosti, podané do tohoto rozhodnutí na nejvyšší správní soud, uznává sice stěžovatelka svou povinnost poskytnouti Anně B. chudinskou podporu, popírá jen, že okresní správní komise a zemský správní výbor by měly právo, uložiti jí, že má poskytovat tuto podporu v penězích, poněvadž dle § 38 ob. zřiz. pro Čechy obecní výbor sám dle volného uvážení určuje způsob, jakým má býti chudinská podpora poskytována. Podpora in natura, již obec čečkovická chce Anně B. poskytovat, odeběře-li se do své domovské obce, bude prý mnohem účinnější než podpora 20 K měsíčně, poněvadž se jí v Čečkovících dostane zdarma i bytu v obecním chudobinci i výživy i opatření i lékařské péče. Obec Čečkovická mimo to není toho času ani s to, aby platila chudinskou podporu v penězích, poněvadž celý chudinský fond 40.000 K jest uložen ve válečných půjčkách, na něž se nevyplácejí žádné úroky, takže tu není peněz na placení podpor.

Ostatně je prý řízení i vadné, poněvadž prý v něm nebylo zjištěno, zda Anna B. je příslušná do Čečkovic.

Nejvyšší správní soud, rozhoduje o této stížnosti, řídil se těmito úvahami:

Stěžovatelčin názor, že dle platného práva vyšší autonomní orgány nemohou obci naříditi, jakým způsobem má poskytovat chudinskou podporu, není správný. Neboť ustanovení § 25 zákona o právu domovském pro Čechy, že obec dle volného uvážení ustanovuje, jak se mají chudí opatřiti, má, jak vysvítá z tohoto zákonného ustanovení a z ustanovení § 11 českého zákona chudinského z 3. prosince 1868 č. 59 z. z., jen ten význam, že chudý nemůže žádati, jak má býti opatřen, nikoli však, že by vyšší autonomní orgány neměly práva přezkoumávati opatření obce v tomto směru. Podle ustanovení § 44 zákona o právu domovském, § 99 obecního zřízení ze 16. dubna 1864 č. 7 zemského zákona, § 77 zákona z 25. června 1864 č. 27 z. z. o okresním zastupitelstvu a § 35 zákona o péči chudinské z 3. prosince 1868 č. 59 z. z. jak okresní výbor tak i zemský výbor mají právo zkoumati otázku, zda způsob chudinského opatření, zvolený obcí, vyhovuje daným okolnostem, po případě změnit toto opatření dle vlastního volného uvážení.

Stížnost v tomto směru je tedy bezdůvodnou.

K tyrzení stížnosti, že opatření in natura je pro Annu B. výhodnější a že obec z uvedených důvodů není s to, aby poskytovala peněžitou podporu, nemohl nejvyšší správní soud podle ustanovení §§ 2, 6 a 7 zákona o správním soudu přihlížeti, neboť otázka účelnosti a vhodnosti určité chudinské podpory, jakož i otázka fyzické nebo hospodářské schopnosti obce tuto podporu plniti, jsou otázkami skutkovými a nikoli právními. Zodpovídání jich spadá tudíž v rámec skutkového zjištění, které přenecháno jest úřadům správním, aniž může tento tribunál vzhledem k předpisu § 6, odst. 1 zákona o správním soude ve věci samé je přezkoušeti. Strana může v tomto směru dle odst. 2 citovaného předpisu uplatňovati toliko vady řízení, které toto zjištění předcházelo.

Stěžovatelka tvrdí sice, že nedostatek řízení tu jest, poněvadž prý nebylo zjištěno, zda Anna B. do Čečkovic přísluší; ale k této výtce, která ve své podstatě obsahuje vlastně námitku nezákonnosti naříkaného rozhodnutí, popírající první a hlavní podmínku, na níž závisí sporná povinnost obce k zaopatření »svých příslušníků«, nebylo lze podle § 5 zákona o správním soudu přihlížeti, poněvadž v administrativním řízení nebyla uplatňována a tudíž také netvořila předmět rozhodnutí naříkaného. Kromě toho sama stěžovatelka námitku tu ani vážně nemíní, uznávajíc výslovně svou povinnost poskytnouti chudinskou podporu Anně B., arcif v jiném způsobu.

Bylo tedy stížnost jako bezdůvodnou zamítnouti.

Č. 624.

Schvalování smluv obcí uzavřených (Slezsko): * Předpis § 89 č. 1 obec. zřízení slezského, pokud mluví o trvalém zatížení, vztahuje se jen na zřízení věcných práv k věcem patřícím ke kmenovému jmění nebo kmenovému statku obcí nebo jejich ústavů. Převzetí obli-